

Noe av innholdet i denne utgaven:

Dalsgrenda Eldresenter

Oddmund Andersen forteller litt om hvordan vi fikk et privat eldresenter i bygda (side 2-3)

Reisebrev 1

Marte Øverdals har sendt oss et reisebrev fra Australia (side 4)

Reisebrev 2

Linn Iren Sjønes Pedersen har sendt oss en artikkel om livet sitt i Bolivia (side 6 – 7)

Teaterlaget tilbake etter lang pause.

Nå setter de opp sin egen versjon av "Når de døde vågner" (side 12)

17 mai 2011

Kafeen åpner klokken 10.00

Toget går fra skolen klokken 11.00

Vi går den tradisjonelle ruten ned Øverdalsveien til Stiskardsveien hvor vi samles ved krigsminnesmerket, det blir nedlegging av blomster og musikk med koret og korpset. Etterpå går vi opp til eldresenteret før vi snur og går samme vei tilbake til skolen.

Klokken 13.00 blir det leker for barna.

Kafeen stenger klokken 15.00

I år får vi besøk på 17. mai:

Vi ønsker store og små velkommen til feiringen. ☺

Gunnar Kildal, på vegne av FAU Dalsgrenda

Dalsgrenda Eldresenter

Forhistoria

Jeg er blitt bedt om å skrive ned historia om eldresenteret og skal gjøre dette så godt som eg kan. Minnet om hva som skjedde og når er ikke 100 %. Og i den spede begynnelse ble det ikke skrevet ned spesielt mye.

Hvordan gikk det til at vi fikk et privat, flott eldresenter i bygda? Det er som mange andre historier fortellingen om at noen har en drøm, noen er villig å gå i bresjen for noe og at ved hjelp av dugnad og felles innsats er det meste mulig!

Min bestemor Antonette Ødegård fylte 80 år i februar 1971. Rett etter denne dagen fikk hun plass og måtte på gammelhjemmet på Ytteren. For henne var dette som å reise til Amerika! Det var langt unna heimen i Øygården og lang unna Dalselv. Med sine modige tårer snakket hun om hvor fint det kunne ha vært å ha et aldershjem i bygda slik at man ikke behøvd å reise derfra når aldredommen kom. Dette snakker min mor om selv i dag; hvor sårt dette var for bestemor. Samtidig med

at bestemor var på Ytteren var Anna i Førneset (mor til Kåre) der, og under en samtale med disse to, lovet mamma at hun skulle forsøke å få til et slikt sted i bygda.

Klubbene

Og med dette startet Margrethe en klubb på Stien, med formål å samle inn penger til et eldresenter. Dette ble kjent videre i bygda og det ble startet klubber på Øverdalen og Nerdal. Den første innbetalingen fra disse klubbene er notert den 7.3.1978. Margrethe så at interessen var stor men skjønnte at arbeidet måtte formaliseres utover det å ha klubber som samlet inn penger. Skulle målet nås måtte vi arbeide også mot kommunale myndigheter.

Dalselv Eldrekomite

Derfor ble det dannet et interimsstyre under navnet Dalselv Eldrekomite. Dette interimsstyret undersøkte ved hjelp av blant annet allmøter interessen for prosjektet. Det første allmøtet ble holdt den 4.2.1979 Det ble stor oppslutning om dette og Dalselv Eldrekomite var formelt stiftet.

Så begynte arbeidet mot politiske myndigheter. Og her fikk vi blant annet høre at det ikke var behov, ingen var interessert i å bo i Dalselv, alle vil til Mo. Argumentene imot et senter i bygda var mange og få fant noe positivt å si. Vi gjorde derfor vår egen undersøkelse med det resultat at vi kunne fylt opp mange senter med disse ønskene! Klubbene sto fremdeles på i arbeidet med å få inn penger til egenkapitalen for dette store løftet. Det ble holdt basarer, utlodninger, loppemarked og givergleden var stor! Den var så stor at den dagen pengene ble overført fra eldrekomiteen til Dalsgrenda Eldresenter AL var beløpet kommet opp i **kr 478.500.-!**

Dalsgrenda Eldresenter AL

Arbeidet skjøt nå fart og komiteen gikk på leiting etter ei egnet tomt for bygget og vi fikk loving på tomt hos Asbjørn Kildal. Tomta var bra den men krevde blant annet kommunal omregulering noe som tar tid. Heldigvis var det startet et arbeid av kommunen for å regulere Stien (Utigarn) til boligformål. Vi heiv oss på denne planen og meldte inn interesse for tomt til eldresenteret. Og vi fikk regulert inn denne tomten i planen og til vår store glede fikk vi denne tomten i gave fra kommunen i oktober 1991

Herfra gikk det med god framdrift framover med planene. Vi fikk kontakt/ble kontaktet av firma og personer som ønsket å komme med sine tilbud og planer. Vi endte da opp med å skrive kontrakt for bygget med Byggpartner den 24.1.1991 Arbeidet med senteret startet våren 1991 og hadde god framdrift.

Konkurs og rettsaker

Dessverre viste det seg at firmaet Byggpartner ikke maktet å gjennomføre prosjektet som planlagt og firmaet gikk konkurs våren 1992.

Dette skapte stor bekymring hos styret. Etter samtaler med banken som hadde stilt entreprenørgarantien (10 % av byggesum) bekreftet de at de ikke ville betale ut

denne. Styret kontaktet derfor advokat da vi mente at vi hadde krav på å få denne garanti summen. Advokaten var helt enig med oss og vi gikk derfor til rettsak med banken som motpart. Dessverre tapte vi i herredsretten men advokaten mente tiltross for tapet at vi måtte føre saken videre til lagmannsretten. I april 1994 vant vi delvis fram i Lagmannsretten og fikk kr 100.000.- samt saksomkostninger dekket av banken.

Ferdigstillelsen

Da konkursen var et faktum kunne ikke styret sitte stille og la bygget stå halvferdig. Heldigvis hadde vi Odd Nerdal i styret. Han hadde den formelle kompetansen som skulle til for å stå som ansvarshavende for ferdigstillelsen av bygget. Disse formalia kom i orden. Olav Kildal som også var med i styret ble arbeidende formann og vi ansatte arbeiderne som var på bygget fra Byggpartner. Derfor kunne vi med stolthet få ferdigattest på bygget og Hjalmar Solheim flyttet som den første beboeren inn i juli 1992.

Økonomi.

På grunn av konkursen og de ekstrakostnadene dette påførte oss måtte vi ta opp et ekstralån i Sparebanken på kr 840.000.- Uten å gå i detaljer tror jeg at banken følte seg delvis skyldig i at vi måtte ta opp dette ekstralånet. Det var slik at råbygget skulle betales direkte fra vår konto i banken til leverandøren av råbygget. Men dette skjedde ikke og pengene fra oss var gått til Byggpartner og han hadde ikke betalt sin leverandør. På grunn av dette klaget vi på dette til sparebanken og vi fikk ettergitt kr 307.000.- av dette lånet.

Når vi var ferdig med huset hadde vi Kr 5.290.000.- i lån i Husbanken samt kr 510.000.- i lån hos Sparebanken. I dag har senteret ca kr 3.00.000.- i lån og økonomisk en solid bedrift og bygda kan være stolt av!

Tekst og foto:Oddmund Andersen

Destination: Sydney

Noen ganger drar mennesker fra små plasser til store steder. Denne gangen var dette mennesket meg. Jeg, for å begynne med det, heter Marte Øverdahl og kommer fra Utistuen i Øverdalen. Til vanlig studerer jeg ved linjen Industriell økonomi og teknologiledelse ved NTNU i Trondheim, og kommer etter hvert til å ha en sivilingeniørtittel på CV'en. Ved mitt studium er det vanlig å ta et semester av tredje år i utlandet. Da jeg fikk høre om dette visste jeg nesten med en gang at landet jeg ville dra til var Australia. Dette landet, så langt vekk fra Norge som man muligens kan komme, med en kultur man bare har hørt snakk om og en natur man kun har sett på Discovery Channel. For meg var dette en mulighet til å se det med egne øyne.

10. februar landet jeg på flyplassen utenfor Sydney, byen som da skulle bli mitt oppholdssted de neste fem månedene. Sliten etter flyturen og litt nedfor etter å ha forlatt familie og kjæreste i Norge, men likevel sitrende av forventninger til månedene som skulle komme. Og så langt har ikke Australia sviktet. Jeg har opplevd Sydney, storbyen med alle de fantastiske strendene, den verdenskjente arkitekturen og de flerkulturelle universitetene. Jeg har fått kjenne på surfekulturen, de vennlige menneskene som sier "how are you, darling" i klesbutikken eller "how you goin', mate" på stranda. Jeg har sett kenguruer hoppe rundt på sletter og delfiner boltre seg i bølgene. For ikke å

snakke om den meget vanlige edderkoppen "Redback". "Den er giftig, men bare ta det med ro. Den dreper mest eldre og barn. Litt sånn som influensaen". – sitat, innfødt australer.

Jeg har vært på jentetur til Melbourne og på roadtrip til strendene nord for Sydney, der blant annet TV-serien Home&Away er spilt inn. En tur til den norske sjømannskirka for kjøttkaker og vafler har det også blitt. Jeg planlegger også å komme meg til Ayers Rock, eller Uluru som det heter på originalspråket; dette store, røde fjellet midt i ørkenen. Og i påsken venter en ekstra godbit. Da har nemlig mine kjære besteforeldre hjemme i Utsistuen sørget for at lillesøster og kjæreste kommer på besøk. Da skal vi av gårde til verdens største sandøy, Frasier Island, der de ikke har veier, bare sand, jungel og masse dingoer. Dessuten skal vi opp til Great Barrier Reef og dykke, noe jeg tror blir helt fantastisk.

Det er ikke så mye mer å si; dette landet er fantastisk. Men jeg vet at når jeg i juli kommer tilbake til Norge, til Øverdalen, til Storforsen, Langsela, til åker'n og elva, til Utistuen. Da kommer jeg igjen til å være *hjemme*.

Tekst og foto: Marte Øverdahl

En van(n)vittig uke

Jeg heter Linn Iren Sjønes Pedersen og er 20 år. Jeg er født og oppvokst i Dalselv, men dette året er jeg student ved Hald Internasjonale Senter i Mandal.

Gjennom Hald reiser mer enn 40 norske studenter ut til forskjellige land for å jobbe i misjons- eller bistandsprosjekter, mens rundt 30 utenlandske studenter kommer til Norge for å arbeide her. Derfor tilbringer jeg 7 måneder av dette skoleåret i Bolivia, hvor jeg jobber og bor på et barnehjem, Aldeas, fra tirsdag til fredag hver uke. Barnehjemmet blir drevet av en lokal organisasjon som heter Alalay, som støttes av den norske bistands-organisasjonen Strømmestiftelsen.

På barnehjemmet hvor jeg jobber er aldri to uker like, og en uke i februar fikk vi en spesielt uforutsett utfordring. Vi kom på jobb som normalt på tirsdag, og da viste det seg at barnehjemmet hadde vært uten innlagt vann helt siden lørdag.

Jeg kan love deg at hverdagen blir en del mer komplisert uten tilgang til vann! Vi

var nødt til å samle regnvann i store tønner, og måtte selvfølgelig koke det før vi kunne bruke det.

Mange i Norge har hytter uten innlagt vann, og vi vet alle at så lenge man bare tar med seg nok dunker med vann (eller i dette tilfellet har tilgang til regnvann) går alt stort sett bra. Og vi klarte oss jo, det er bare det at alt blir så mye mer tungvint. Dessuten er det forskjell på det å velge å dra på hytta, fullt klar over at denne helga får en klare seg uten innlagt vann, og det å plutselig bli frarøvet alt vannet uten noen forvarsel og med 60 unger å ta vare på. Det er en vanskelig nok hverdag med alle barna om du ikke i tillegg skal huske å samle, koke og spare vann i tillegg.

Naturlig nok drakk barna mye mindre enn vanlig denne uka. Alle toalettene stinket, siden de ikke ville hive alt vannet rett i dass, bokstavelig talt. De aller minste barna tisset på seg (og meg også, for den saks skyld), og det var ikke muligheter til å vaske dem ordentlig etterpå, for ikke å snakke om at de slapp opp for rene klær. Noen av klærne deres ble vasket for hånd, men siden det er regntid, rakk de aldri å bli tørre før det begynte å regne igjen. At jeg ikke fikk dusjet på fire dager var i grunnen det minste problemet av dem alle, men det følte likevel ille nok, bare det.

Denne opplevelsen fikk meg til å innse hvor utrolig heldige vi er som har tilgang til vann. Og ikke nok med det, attpåtil ubegrensede mengder *rent* vann som vi kan drikke direkte fra springen uten å tenke oss om to ganger. I tillegg ble jeg bevisst på hvor mange ting vi faktisk trenger vann til, og at vi burde takke Gud hver eneste gang vi tapper vann fra krana. Å ta en varm dusj er ikke en menneskerett, som det av og til kan virke som om vi tror, men et luksuriøst privilegium som vi burde være overmåte takknemlige for. Og at vi tar vannet for gitt er ganske åpenlyst, synes

jeg, fordi samfunnet vårt hadde gått helt av
skaftet dersom vi mistet tilgang til vann en
uke. I hvert fall hadde jeg det!

Men på Aldeas gikk dagliglivet videre som
normalt, fordi de er klare over at sånn er
virkeligheten for dem i blant. Av og til har
de ikke tilgang til vann, og de kan ikke
gjøre stort annet enn å leve med det.

I've always loved the sound of rain
Touching so softly my windowpane And
then the scent of dew at dawn
Coming to greet me from my moist lawn

I always took it for granted
I never valued the drops I shed
I failed to see the relation
Between myself and world's starvation

Water's for the chosen
Water's for the few
Water's for the chosen
But how can we expect us to be those few
Me and you
(Pain of Salvation, Daniel Gildenlöw)

Tekst og fot: Linn Iren Sjønes Pedersen

ÅRSMELDING 2010

Dalsgrenda sanitetsforening

Styret har bestått av:

Leder: Helena Stien
Nestleder: Grete Mari Kristiansen
Sekretær: Anny Robertsen
Kasserer: Anne Lise B. Storbakk
Styremedlem: Marita Kvåle
Styremedlem: Svanhild Johansen
Varamedlem: Ragna Kildal
Varamedlem: Dagny Øverdal

Det har vært avholdt 9 medlemsmøter, 6
styremøter og årsmøte.
Vi hadde pr.31.12.2010 37 medlemmer.

Bevilgninger i 2010:

Reumatisme	kr 2000,-
Barn og unge	kr 2000,-
Psykisk lidelse	kr 1000,-
Kreftfondet	kr 3000,-
Osteoporose	kr 2500,-
Kvinnemedisinsk forskning	kr 2000,-
Utenlandsengasjement	kr 2000,-
Dalselvkorpset	kr 7000,-
Barnegospelen	kr 3000,-
Barnehagen	kr 3000,-
Ungdomsklubben	kr 4000,-
Dalsgrenda Montessoriskole	kr 5000,-

Fastelavnsris innbrakte	kr 10140,-
Påskelotteriet innbrakte	kr 10550,-
Loppemarkedet innbrakte	kr 13925,-
Julebasaren innbrakte	kr 32537,50

I februar hadde vi tradisjon tro knytning og
salg av fastelavnsris. Fra sentralt hold er
det også bestemt at prisen på fastelavnsris
skal være kr 50,- fra 2011, og vi satte
prisen opp til kr 40,- i år.

I mars var vi invitert til barnehagen på
solfest, og 13 av våre medlemmer møtte
opp og fikk servert kaffe, vafler, boller og
frukt.

I april bestemte vi oss for å si ja til å
arrangere fylkesårsmøtet i 2011.

I mai hadde vi skoleunger til å selge
maiblomster for oss. Og på møtet vårt i
mai ble skuffer, skap og kaffekanner på
samfunnshuset vasket. Det ble avviklet
årsmøte på Dalsgrenda eldresenter, og
Anny Robertsen representerte oss.

I juni deltok vi på bøgdadagen med
loppemarked på SFO og i garderobene. I
tillegg til lopper solgte vi kaffe, vafler,
svekaka og skuffkake under arrangementet.

Vi hadde også loddsalg på en fruktkurv.
På St.Hansaften ble det i år som i fjor
servert rømmegrøt og spekemat på

eldresenteret.

Sommeravslutningen hadde vi i år på Bimbo veikro.

I september arrangerte vi en gangmarsj fra skolen til Førneset på den fine nye gang-/sykkelveien vi har fått. Dårlig annonsering gjorde at det var veldig få som fikk dette med seg. Til de som deltok ble det gitt saft i Førneset og frukt når de kom tilbake til skolen. Dette var et tiltak i forbindelse med sanitetens uke hvor tema var Fysisk aktivitet og riktig kosthold.

Det ble også som servert varm skolelunsj til alle elevene på skolen i sanitetens uke. En tradisjon som elevene setter stor pris på.

I oktober deltok 7 av våre medlemmer på rodemøte på Hemnesberget.

I november hadde vi julebasaren vår. I år satt vi bare på Prix i Åga og forhåndssolgte lodd. Nytt av året var at vi hadde et lite ”jule-mini-loppemarked” og salg av sokker på basaren. Vi fikk mye skryt for julebasaren i år.

I desember ble det servert gløgg, kaffe og smørbrød på eldresenteret. Mens Dalselvkorpset bidro med å spille

julesanger for dem.

Det er også gitt juleblomster til alle våre sambygdinge som bor på institusjon.

Juleavslutning hadde vi på Dalselvkroa.

Alle barn som kommer til i bygda vår nå får en håndduk med sanitetslogoen på. I 2010 ble det 7 nye verdensborgere i bygda. 2011 blir et spennende år for det nye styret med Fylkesårsmøtet som en stor jobb.

Sittende styre takker for seg, og ønsker det nye styret lykke til.

Takk alle sammen for et fantastisk aktivt år!

Einmoen 31. Januar 2011 Helena Stien

Valgkomiteens forslag ble vedtatt, og det nye styret består av:

Leder: Helena Stien

Nestleder: Grete Mari

KristiansenSekretær: Anny Robertsen

Kasserer: Anne Lise B. Storbakk

Styremedlem: Marita Norum

Styremedlem: Svanhild Johansen

Varamedlem: Ingrid Djuplasti

Varamedlem: Wenche Westgaard

Tekst: Helena Stien

Årets skoleforestilling Folk og røvere i Kardemomme by

Den 6. april viste Dalsgrenda skole sin årlige skoleforestilling. Denne gangen var det Torbjørn Engners kjente og kjære stykke ”Folk og Røvere i Kardemomme by” vi fikk se. Alle elevene var med, noen i koret og andre som skuespillere.

Hovedrollene var delt slik at vi fikk se to Tante Sofier og to Kasper og Jesper og Jonatan-er, en morsom vri! Flott innsats og innlevelse både fra kor

og skuespillere. I år hadde elevene fått profesjonell musikerhjelp fra Malkom, noe som var med på å heve den musikalske delen av oppsetningen.

Tekst og foto: Gunn Berg

Dalsgrenda Barnehage; En helsefremmende barnehage

Dalselv Barnehage har nå blitt en "helsefremmende barnehage". Med det menes at vi har fokus på helsefremmende tiltak som fysisk aktivitet og ernæring.

Vi har trimtime to ganger hver uke og i tillegg er vi mye ute på turer i den flotte naturen vi har her. Gapahuken er ofte et turmål. Her kan ungene klatre i trær og kose seg i naturen. Det er ikke en unge som spør etter leker når vi er der.

Store og små på tur

Carmen

Vi har laget en tau jungel som ungene kan klatre og balansere i. Denne jungelen skal vi etter hvert utvide. Vi har i samarbeid med "Polarsirkelen friluftsråd laget en plan for utbedring av uteområde vårt. Vi har hatt allsidig fysisk aktivitet som et fokus under planleggingen. I den forbindelse håper vi at det finnes noen i bygda som vil bidra med noe av det vi trenger.

Robuste barn vokser på trær.....

Sanne, Dina og Siri-Elise klatrer i trær

I år er det 20 år siden barnehagen åpnet av ivrige ildsjeler. Ettersom vi holder på med litt ombygging inne i barnehagen venter vi med feiringen til det blir høst.

Fra store og små i Dalselv barnehage

Dalsgrenda inn i fremtiden

Dalsgrenda, fra å være en yrende plass med flere gårdsbruk, masse butikker (To stk) eget posthus og E6 midt gjennom bygda, er vi nå i ferd med å dø ut som bygde med særpreg, eller?

Hva har vi i dag:

- Nesten, eller så godt som rundkjøring ved gammelbutikken.
- Kro som er åpen og selger øl, når døra ikke er låst.
- Hotell som tar i mot gjester når den er åpen.
- Trafikskilt på gang og sykkelstien og opptil flere i dalsgrendalen.
- Gang og sykkessti som nesten ikke blir brukt da foreldrene kjører ungene til skola.
- Flo og fjære

Nei, det er på tide vi begynner å tenke stort, i si tid hadde vi egen jernbanestasjon, vi hadde telefon til Forsenget, egen dampskipskai, posthus og to etasjes skole!

Vi ble kalt for Dalsgrendgriser og var stolte over det, bygdeoriginalen er nå borte, eller kanskje det er bare sånne igjen, bygdekinoen er borte, og snart er egenarten ved det å bo her ute nesten blitt egenart. Nei vi må vi ta ett felles løft tenk **STORT**.

1. Vi må lage en havmann, ikke noen liten puslehavmann, men en havmann på 50 meter verken mer eller mindre. Se på Mo etter at de fikk havmannen har de fått ICA, JULA, Biltema og nå straks OBS. Nei bygg Havmann alt starter med det!
2. Kunstgressbane, og da tenker jeg ikke på en vanlig 11er bane, men en stor bane der vi kan spille med 50 mot 50 spillere kanskje 1000x1000meter. Her er det muligheter for å få storkamper! Da må vi åpne kroa sånn at folk får øl!
3. Men med mye øl kommer fyll og slåsskamper, kanskje like bra kroa er stengt!
4. Storbåthavn på Førneset, ikke småbåthavn, men ei havn det f.eks skipsredere i hele verden kan ha oljetankere liggende. Jeg ser for meg skipsrederne som sitter oppi sine store villaer i Stilaia og ser på skipene som fyller Ranfjorden. Tenker det blir stille på Hauknes da ja!
5. Slåsskamper på kroa vil vi selvfølgelig få, med så mye sjøfolk! Kanskje det er best den er stengt, da slipper vi det!
6. Men på den annen side; med slåsskamper kommer politi og fengsel, det skaper arbeidsplasser. Åpne kroa for svarte!
7. Tenker politiet vil at kroa skal være stengt, det vil nok også de store kristelige organisasjonene som naturlig vil komme med den sånn samfunnsutvikling som vi vil få. Håper de tar affære og får stengt kroa!
8. Mer sand i jernbanefylliga, badestrand sammenhengende fra Dalsklubben til Yttervika, det hadde vært noe! Da kan man prominere fra kroa, som da selvfølgelig er åpen, med en halvliter og kose seg i solnedgangen.
9. Svømmehall og ishockey/curlinghall er en selvfølge! (Idrettsarrangement og alkohol hører naturligvis ikke sammen, kroa må være stengt!)
10. Universitet vil automatisk komme
11. Studenter drikker øl, men er kroa åpen. . . ??
12. Kanskje det er nok med en bitte liten havmann, eller ikke noe havmann, delvis åpen eller delvis steng kro, småbåthavn, noe som vi kan gjøre sammen. Soare og 17. mai, julegrantenning og gospelkor, Bygdedag og cuprenn, ei bygdeavis som kommer ut i ny og ne, folk som kjenner hverandre og er stolt over plassen de bor på, går sammen i fakkeltog for skole og samfunnshus, ett levende samfunn med barnehage, skole, eldresenter og fornøyde innbyggere, er ikke verst det heller☺

Tekst: Herlof Øverdal

Ny leder i Dalselvkorpset

Fra Dalselvkorpset's Årsmøte meldes det at ny leder er Hilde Langvann, som har tatt over etter Eli Hunnes som har sittet som leder siden oppstart av korpset. Eli fortsetter i styret, men nå som kasserer, øvrige i styret er Pia Nilsen og Bente Sjonbotn.

Korpset driver som før som et blandingskorps mellom barn og voksne og vi forventer å se dem til årets store korps utfordring, 17de mai!

Tekst: Herlof Øverdal

Årsmøte i samfunnshuset

Ingen dramatik da det ble gjenvalg på samtlige i samfunnshusstyret, og Vidar Kildal fortsetter som leder for en ny periode.

Det ble på ett godt besøkt samfunnshusmøte gjenvalg på styret og da ingen nye saker var innmeldt ble agendaen raskt banket gjennom.

Samfunnshuset har hatt ett normalt driftsår og meldte om til sammen 37 utleie i forbindelse med arrangementer i 2010, det er noe mer enn det har vært de siste årene. Største utgiftspost var på 30000,- som gikk til oppussing av skolekjøkkenet.

Det er ikke planlagt noen store prosjekter for 2011!

Vi ønsker styret lykke til!

Tekst og foto: Herlof Øverdal

Årsmøte Dalsgrenda eldrecenter

Magne Stien ble gjenvalgt som leder for Dalsgrenda Eldresenter på årsmøtet 12.04.11

Med seg i styret får han

- Astrid Kristiansen
- Oddvar Arntzen
- Willy Johansen
- Elisabeth Sundrønning
- Ragnar Kildal
- Ingrid Djuplasti

Magne melder til Dalsgrenda nytt at han ser frem til ett nytt år med eldrecenteret, og melder at det er behov for en god del arbeid sommeren 2011 han håper at det vil melde seg mange ivrige donere. Det fortsettes med spyling av mose fra tak og bytting av takstein, videre er det en del arbeide nede i kjelleren med rydding og montering av papp i taket. Og diverse malerarbeider, kort sagt noe for enhver smak. Eldresenteret melder at det nok vil bli servert både kaffe og noe å bite i for donerne.

Magne håper mange ringer han på tlf. 908 96 58

Fornøyde beboere på eldrecenteret håper på mange donere til sommeren.

Tekst og foto: Herlof Øverdal

Kraftstasjonen i Ågskaret

Vi i Dalsgrena Nyheter lurte på hvordan det gikk, om strømprisene på Helgeland kom til å gå ned nå når distriktets egen kraftstasjon snart må, eller kanskje allerede er i drift. Så etter en halvtimes hurtig gange bare i motland, litt svett og litt sliten, forventet jeg å høre suset fra generatoren, men søndag 1. mai var det stille i Ågskaret. Ikke noe susing fra generatorer eller lyden av vann som dundret gjennom rørene. Selve kraftstasjonen er kommet opp og ligger idyllisk til innerst i dalen, men det så tilsynelatende stille ut, bare to ørner svedde overvåkende over dalen og holdt øye med meg der jeg fotograferte og dokumenterte fra alle bauger og kanter. Anleggsmaskinen står fremdeles ved stasjonen og det er skjedd mye siden i høst da vi sist var oppe, men det er sånn jeg ser det ikke muligheter for reduserte kraftpriser på enda en liten stund! Nei her er det bare å håpe på en fuktig sommer!

Tekst: Herlof Øverdal

Klassebilde

Elever som begynte i 1.klasse høsten 1980 (Bildet er tatt noen år senere)

Bakere rekke fra venstre: Åge Arne Abelsen, Rune Ersdal, Lena Bjerkmo, Mona Arntsen, Freddy Johansen

Foran fra venstre: Thomas Berg, Ronny Skansen, Morten Åsheim, Per Arne Winge, Ingunn Solbakken. Lærer: ????

Dalselv teaterlag.

Etter å ha ligget i dvale i 4 år har Dalselv teaterlag endelig bestemt seg for å sette opp en revy igjen. Revyen har fått det treffende navnet "Når de døde vågner". Teaterlaget satt sammen en variert revy med i hovedsak selvlaget stoff, men også noe "lånt" materiale. Det selvproduserte stoffet er hentet fra det lokale nyhetsbilde og her er det flere som får gjennomgå. Hvis det mot formodning skulle være noen som føler seg støtt av det som foregår på scena, så forsikrer Dalselv teaterlag at dette overhode ikke er tilsiktet. Premieren er lagt til torsdag 19.mai kl.19.00. Det vil også bli forestilling fredag 20. mai 19.00 og lørdag 21.mai kl.18.00. På lørdag etter revyen vil det også bli pubaften arrangert av Dalselv IL.

Forhåndsbestilling av billetter kan gjøres på følgende telefonnummer: 751 64506.

Etterlysning!

Dalsgrenda samfunnshus AL etterlyser 7 stk. blårutete kjøkkenhåndklær, 3 store pumpekanner i sort og stål, 2 middels store glasskåler, 1 stekeovnskuffe, 1 stekeovnsbrett og 1 stekeovnsrist. De 3 siste er et sameie med Dalsgrenda skole. Kjøkkenhåndklærne har bokstavene s.hus påbrodert og glasskålene har inngravert samf.hus, eller s.hus øverst i kanten. Det bes om at alle som har/har hatt tilgang til samfunnshusets eiendeler de siste årene hjelper til slik at det som er savnet kommer til rette.

Ønskes kontakt så ring
97666872/75164743 v/Eva

Korisma ønsker dere alle hjertelig velkommen til en kveld med mye sang og musikk.

I Dalsgrenda samfunnshus tirsdag den 17. mai kl. 18.30, med gjester fra vårt rike sang og musikkmiljø. Velkommen.

Arrangør Korisma.